

stilles, idet jeg antager — og jeg tænker ikke, at Krigsministeren vil modsigge dette — at disse Forslag stilles for Alvor, og at man fra Regeringens Side ønsker, at de skulle vedtages her i Tinget. Saa spurgte jeg: Hvor skal saa den Million komme fra, som Krigsministeren forlanger for sin egen Regning sammen med sin Kollega, som han, i alt Fald for saa vidt angaar at forlange store Summer, er enig med. Dertil svarer Krigsministeren: Jo, den Million kommer fra det Overstud, der i Aar er paa Finansloven, de 1,300,000, som Konseilspræsidenten har beregnet. Nu har allerede det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Vojfen) sagt ham og mig for den Sags Skyld ogsaa — noget, jeg for øvrigt ikke var i Tvivl om — at dette Overstud vilde svinde efter al Sandsynlighed under Finanslovsforslagets videre Behandling, hvor skal saa Millionerne komme fra, og hvorledes skulle saa endvidere Pengene komme til de øvrige Regeringsforslag? Den højtærede Minister svarede mig ikke. Han henviste til dette Overstud, som intet Overstud er — for det vilde vi jo her i Tinget være enige om, at i Virkeligheden er der intet Overstud af Betydning, saa snart vi saa de andre Forslag tage ind i Betragtningen. Jeg regner derfor oprigtig talt ikke dette for et Svar. Den højtærede Minister sagde ogsaa, at jeg i Virkeligheden var undtagen fra dem, han kunde forhandle med. Noget undrer det mig, for jeg ved ikke, om den Stilling, som Flertallet har indtaget over for den højtærede Ministers Forslag, har været synderlig forskellig fra de tidligere Aar og fra den Stilling, jeg har indtaget. Over for de Forslag, den højtærede Minister har stillet — en Række af militære Forslag, som gaa ud paa forskellige Foranstaltninger — har jo Flertallets Stilling været for saa vidt ens, som man overhovedet ikke har gjort noget ved dem. Man har været uenig om Behandlingsmaaden, ligesom man er det i Dag. Man har paa Ministæromraadet enedes — de moderate og Venstre — om ganske enslydende Forslag over for Ministeren; hvorfor er da Ministeren overbevist om, at han har nogle Venner her i Salen, som han kan forhandle med, og det blot, fordi man nu foreslaar fra en vis Side at henvise Sagen til Udvalg? Den højtærede Minister ved saa godt som jeg, at der gives Udvalg, fra hvilke intet som helst kommer ud; hvorfor ser han da nu Fremtiden i et saa rosenrødt Lys, at han tror, der kommer noget ud af det foreslaaede, og hvorfor felner han saa nu saa omhyggelig mellem Buffene og Faarene? Jeg antager, det er af politiske

Grunde, og saa forstaar jeg det. Hvis den højtærede Minister mener, at han har Venner her i Salen, som han har stemt med ved sidste Valg, og hvis han siger dette rent ud, saa er jeg enig med ham i, at der er Forskel paa os og den moderate Gruppe. Dette Venstebud vil vel vise sig i reelle Afgørelser i Fremtiden, men foreløbig kun i Sympatien for at saa Sagen i Udvalg. Men jeg antager, at vi kunne vente forskellige, jeg vil ikke sige overraskende Ting men politiske Afgørelser, som kunne oplyse, hvor langt Venstebudet gaar, og hvis jeg ikke havde nogen Angst for, at det vil naa meget langt, behøvede jeg maaske ikke at stille mig saa absolut i denne Sag, som jeg nu gør.

Det var det rent finansielle Spørgsmaal. Saa svarede den højtærede Minister mig med Henhyn til, hvad jeg havde anført af Motiverne, hvad der stod om Befæstningsanlægene, at de kunne være til Dels gennemførte. Dette vil den højtærede Minister nu have fortolket saaledes, at „til Dels gennemført“ betød, at de ikke vare færdigbyggede. Naar den højtærede Minister siger det, saa kan jeg jo umulig sige ham imod, hans Ord maa da staa ved deres Værd; men jeg vil sige, at saa skriver den højtærede Minister ikke videre godt Dansk. For naar man siger om en Foranstaltning, en Plan, et Befæstningsanlæg, at det kun er til Dels gennemført, saa vil enhver forstaa det saaledes, som om der endnu mangler noget ved Fuldførelsen. Jeg antager ikke, at dette er nogen urimelig Forklaring af dette Ord. Naar altsaa den højtærede Minister ikke mener det, saa er jeg for saa vidt afflaaren fra at komme videre ind paa det, men da var der nogle Bemærkninger, som den højtærede Minister rettede til det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scavenius), som igen gjorde mig tvivlsraadig. Jeg synes, at der nu hersker den skønneste Enighed mellem de tidligere Kolleger, selv de have en forstaaelig Lyft til at være Ubegageligheder; der er for saa vidt Enighed mellem dem om Fæstningen, som Krigsministeren fordrede, at det ærede Medlem fra Storeheddinge skulde indrømme ham, at Fæstningen var fuldstændig, saa skulde han til Gengæld indrømme det ærede Medlem fra Storeheddinge, at den var ufuldstændig. Jeg tror nok, at naar jeg forklarer det saaledes, saa træffer jeg Pointet. Ganste vist udtrykte den højtærede Minister det saaledes, at han sagde, at Fæstningen kun var foreløbig afsluttet. Hvad dette vil sige, tror jeg, man kan omskrive paa andet Dansk saaledes, at man siger, den er ufuldstændig. Den højtærede Minister ønsker en senere og